

ביזבוז מיליונים על חוכנית שנזרסה. בגלל אינטרסים פרטיים ומכלגתיים תאלץ לגוד בשכונת עוני אחת גדולה

אלא שהאלטרנטיבה — לנהוג במשך שני תיים, במהירות ממוצעת של ארבעה קילור מטר לשעה, לחוף הרצליה הסמוך — קסמה לו עוד פחות.

אי כוב אורחי שוא את ימי א'. לא שיהיה לו משהו מיוחד נגד ראשית השבוע. אלא שמדי יום ראשון נוקק איש העסקים התל אביבי הצעיר לסדר עניינים שונים בעיר: במשרדיהם הממשלה, בעירייה, בבנקים ואצל ספקים.

*** מזכורת עכברים

כ שחזר אורחי, בערבו של אותו יום, לאחר 12 שעות עבודה מפרכת בשמש ה' קייץ הלוהטת, היה מחוסל. החולצה הלבנה הנקייה והמגוחצת, אותה לבש באותו בוקר — נראתה כסמרטוט שחור; הוא הספיק להיות בדיק בשלושה מקומות, מתוך השבעה אליהם התכוון לגשת; אפילו לא הספיק לחזור למשרדו לפני שהגיע חשכה, לפני רדת החשיכה; ובליילה היה המרכז העירוני הראשי מקום בלתי נעים — ר' אפילו מסוכן — להימצא בו.

משרדו שכן אומנם בליבו של רובעי העסקים, אלא שכמעט כל המשרדים ה' אחרים להם הליכוהו עסקיו נמצאו בשבעה קצוות שונים של המטרופולין הדחוסה ו' המפוייחת.

באותו בוקר יום א' היה לאורחי מזל מיוחד: הוא הצליח להגיע למשרדו תוך שעה וחצי בלבד, לאחר שיצא מביתו ש' באחת השכונות הצפוניות של העיר. ה' אוטובוס שלו — וכי איזה משוגע מכניס מנונית פרטית העירייה? — הסתבך רק כ' שלושה פקקיתנועה בגודל בינוני, כשהוא

תל-אביב

ניידונה למהוות!

שמטרתה להבטיח רווחה לתושבי תל-אביב.

*** השימושי קרא „נידחם“

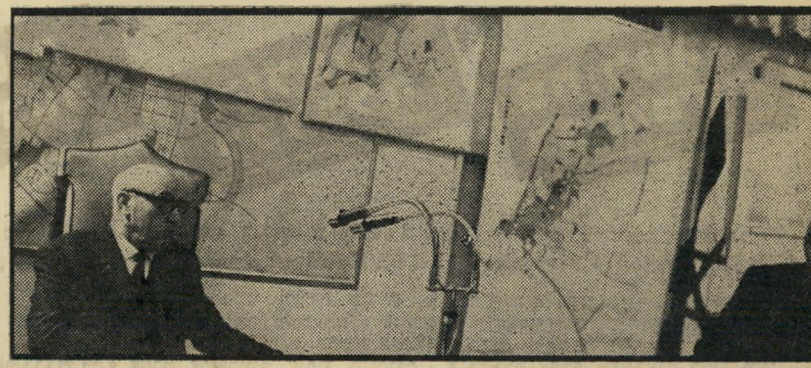
ל כאורה, היתה זו הגשמת חלום רבי שנים, אליו שאפו עוד ביאליק, המשורר הלאומי, ודונגונוף, ראש העיר הראשון. או, כפי שהתבטא המילוד רבינוביץ: „אני תיקרה שתוכנית האב החדשה תמלא את יעודה ותמצא פיתרונות לליקויים של עירנו, נישאת לגובה עם שיטח ירק פתוחים לים, ועם דרכי-תנועה ותחבורה נוחים.“ אך למעשה, זכה התינוק החדש, עוד בטרם נולד, לנדוניה נכבדה ומעיקה כקופה של שרצים: ביחד עם התיקוה, העניק סגן-ראש העיר רבינוביץ לצוות-התיכנון של השמשוני 26 הנחיות שקבעו כיצד יש לתכנן

כליך. בחינן על פניו, אמר: „שמענו. תור דה. שלום.“

הוא אמר זאת בישיבתה האחרונה של המועצה הציבורית של תוכנית-אב, ש' התקיימה ביום רביעי האחרון בבניין ה' מחלקה הטכנית של העירייה. הוא אמר זאת לארבעה ארכיטקטים צעירי, שרידי הצוות הגדול של תוכנית-אב, שהופיעו לפני הוועדה בשעה ה' 12 ממש, לאחר מלחמה עיקשת שנתמשכה שבועות רבים — כדי להציג בפני 70 אישי-הציבור שנתכנסו שם את הסוד השמור ביותר של עיריית תל-אביב מזה חודשים ארוכים: אלטרנטיבה ג' של תוכנית-אב. התינוק המזור ששמו תוכנית-אב נולד כשלוש וחצי שנים קודם לכן, בתחילת 1964, לאחר שנים רבות של עקרות כרונית והבטחות בחירות. המיילדים — אבות-העיר

הוא נשבע, באותו ערב, באונוני אשתו וילדיה, לעזוב לצמיתות את מלכות-העכב' רים הנוראה ששמה תל-אביב. כל זה קורה לאלפי אורחים היום — וה' מצב יחמיר עשרת מונים בעוד המשעשורה או עשרים שנה. אך בענינו של יהושע רבי' נוביץ, סגן-ראש-העיר, אין המצב נראה חמור

חולף על-פני פרבריה-העוני הענקיים שנקראו פעם „מרכז העיר“. תוך כדירכך, עדיין היה אורחי מהרהר ביום האתמול, עת פילס לעצמו ולמשפחתו דרך, ממש בכוח, בין רבבות הגופות ששרצו על שפתימה הקצרה של תל-אביב, נשבע בפעם האלף שכף רגלו לא תידרוך שנית בחוף זה.

! נמיר לא עשה כלום (בתמונה: מקשיב לציון השימושי — מימין — המציג את אלטרנטיבה א' לתוכנית-אב).

יהושע רבינוביץ (משמאל) תוקף את ה' אדריכלים עמית וטן (מומקשפים, מימין). הוא לא הניח להם אפילו לפתוח את פיהם, בפני המועצה הציבורית שבאה להקשיב להם.

שלושה זועקים: „רצח“!

לאחר כניעתו של ראש-הצוות, התי' מרדו האדריכלים משה כילק, דניאל שן ויהושע עמית (בתמונה משמאל לימין), תבעו להציג בפני המועצה גם את אלטרנטיבה ג' לתוכנית-אב — עליה המליץ כל צוות המתכננים של התוכנית — כאיש אחד.

המפא"יים, שזכו בשילטון בשנת 1960, בישרו על ההריון המוצלח לקראת עונת הבחירות '65, הקימו בשעה טובה ומוצלחת צוות-תיכנון רבגוני בראשותו של האדריכל ובונה-הערים הוותיק ציון השמשוני. המטרה, כפי שהוגדרה מראש, היתה פשוטה ותכליתית: ליצור מיסגרת-תיכנון כוללת לגדולה שבועי ישראל — תוכנית